

EVANGÉLIUMI HIRNÖK

Official Organ of the
Hungarian Baptist
Union of America

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS MONDÁ: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogányok között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar
Baptista Szövetség
hivatalos tudósítója

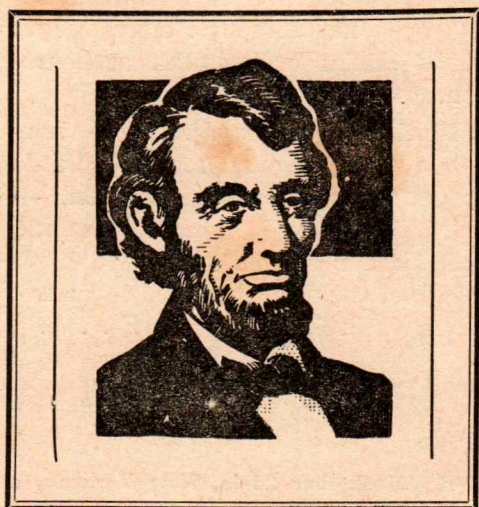
LINCOLN ÁBRAHÁM

FEBRUÁR havában, Amerikának háládos népe, két nagy hazafiát, győzelmes hadvezérét, bölcs államférfiát és őszinte elsőkét fogja ünnepelni, születésnapjuk évfordulója alkalmából. Az első Lincoln Ábrahám (The honest Ab), ki 1809 február 12-én, Kentucky államban született. 1859-ben választották meg az Egyesült Államok elnökének először. Nemes szíve és őszintesége dacára is sok ellensége volt. Beiktatása után nemsokára kitört a civilháború, melyben a déli államok az északiak és Lincoln ellen harcoltak. Azonban az északiak, Lincolnnal győztesen kerültek ki a harcból. Majd 1864-ben újra választották, de 1865 április 14-én, merénylet áldozata lett. Életének legnagyobb vívmánya a fekete rabszolgák felszabadítása volt. — Tiszteletadással egy pár vonást idézünk életéből.

Lincoln szigorúan híve volt a mértékletességnek s nem csupán távol tartotta magától a szeszestől és dohányfüstöt, hanem határozottan, mint káros dolgok ellen prédikált. Minden törekvésében azon volt, hogy gyengébb akaraterővel bíró embertársait segítsen kiszabadítani ebből a káros és erkölcstelen szenvedélyek rabláncából. Magát Grant tábornokot is meggyőzte ezen dolgok káros mivoltáról, az tanuk előtt, komolyan megígérte a nagyívű elnöknek, hogy a háború befejezése után, szakít a dohányzással, — amit meg is tett.

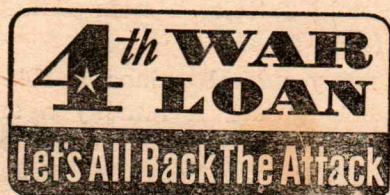
Az ő általános elve az volt: "Csak azzal élni, ami hasznos, míg a káros dolgokat, teljesen eldobni magunktól."

Lincoln egyszer politikai konvencióra igyekezett az egyik ellenfele a leglassabb lovat adta neki, hogy vele majd elkésik és így az ellenfélnek több esélye lesz valamilyen pozícióhoz jutni. De mégis, vala-

hogyan elérkezett és találkozott a már ottlévő ellenféllel. Barátságosan megszólította eképpen: "Ugy-e bár, ezt a lovat temetésre tartjátok?" — "Óh, nem!" — felelt amaz. — "Ha igen, akkor egészen biztos vagyok abban, hogy a halottal nem értek a temetőbe időre, a feltámadás napja előtt!" — toldotta hozzá a szellemes Lincoln.

Lincolnt mikor elnöknek jelölték Illinoisban, S. A. Douglas szenátor, ezt a megjegyzést tette: "Az államban nem fog egy kátrányos hordó sem megmaradni ma este." — A többi szenátorok érdeklődve kérdezték tőle: "Hát mégis, ki az a Lincoln tulajdonképpen?" — Douglasnak igazsága volt, mert nemcsak a kátrányos hordókból, hanem a kerítéseknek több, mint a feléből csinált a nép tábornokot öröme és megelégedésük jeléül.

Az önző egyén nem tud igazán szeretni!

A GYÜLÖLSÉG BÜNE

A HATALMAS Asvérus király első szolgájának, Hámánnak, mély gyűlölség vert lelkében gyökeret minden zsidó iránt. A zsidókat, úgy látszik, akkor is, mint napjainkban, gyűlölték és üldözték. Csak azt a zsidót szerették, aki már nem élt. A király főemberét látjuk fuldokolni indulatainak zajában, szíve megtelt haraggal és bosszuvágygal egy alacsony származású zsidó iránt, ki őt látszólag lenézte, mivel semilyen formában őt nem köszöntötte. Ezért nemtelen kebelének kitüzesedett indulatai egyszerre fellobbantak és elvesztéssel, végpusztulással fenyegetett minden zsidót.

Midőn a király palotájából hazatért, összehívatta rokonait, barátait és elbeszélte nekik az ő hatalmát, dicsőségét, gazdagságát, lelkének fájdalmát, örömeinek métyét, a szívében rágódó férget s elkeseredésében így kiáltott fel: "De mit ér nekem a hatalom, kincs, dicsőség, ha a király kapujában látom ülni Mardocheus zsidót. Mit ér nekem, ha az egész világ térdet, fejet is hajt nekem, ha az a rossz zsidó még csak fel sem áll előttem."

De nyomorult lehet a bűn, midőn csak egy bűnös indulat is annyi kint okoz; minden földi javak élvezete mily ingatag lábon állnak, ha azokat így megzavarhatja, sőt egészen is föl-fölgorgathatja a legcsekélyebb történet! Mily nyomorult a bűnös indulat, mennyire képes elrabolni az ember szívének nyugalomát! Pedig sokszor a mosolygó és szépen köszöntő ajak fájdalmasabban haraphat, — mint a vicsorgó agyar.

Hatalom, gazdagság, gyönyörű-

ség környezé Hámánt, de azért szívének nem volt nyugalma, lelkének nem volt öröme, mert egy indulat, a megsértett kevélységért való bosszuszállás indulata fészkelte meg magát lelkében. Azért szólott elkeseredett hangon így: "Mindezek kicsinyeknek látszanak nékem, míg látom Mardocheus zsidót ülni a király kapujában." Ez a főember mennyire rabja volt kevélységének, holott ez csak egy titkos gondolat volt lelkében és könnyen elpalástolhatta volna másoktól. De nem tette. Az erőszakot, melyet lelke szenvedett, a kint, mely lelkében lakozott, nem birta többé titkolni barátai, rokonai és neje előtt sem; kénytelen volt elárulni gyávaságát, elbeszélni szerencsétlenségeinek a hosszú sorát, hogy előtte Mardocheus nevezetű zsidó még fel sem kelt tisztelegni. Ez a haszontalan kicsinység, ily esztelen állapotba hozta a király első tisztviselőjét. Így van ez napjainkban is. Mert, ha egy nagyravágyó kevély sértve érzi, sértve gondolja magát, nincs többé nyugalma. Mennyire hibás a mi véleményünk az emberek boldogsága vagy boldogtalansága felől. A fékezetlen indulatok sirt ásnak az ember boldogságának, a nagyravágyás indulata Évát is, az ő férjével együtt, kivezette a Paradicsomból.

Mit ártott Hámánnak, ha Mardocheus a kapuban ült és előtte fel sem kelt? Hiszen azzal nem homályosította el a királyi lakomák pompáját, palotája fényét sem vette el. Az ilyen nyugtalanságok, gyűlölségek, nemcsak a földi nagyok és hatalmasok körében tenyésznek. Ezen nyavalya, indulatok zivatara minden rendű és rangú emberre kiterjed, a kunyhókban és palotákban egyformán uralkodik. A féktelen indulat ülteti a parázs veszekedést, a kisebb-nagyobb perpatvarságot a családok közé, a békétlenséget a szomszédokba, a vérengző tudatot a népekbe; az indulat, mely mindent saját nagyító tükrében néz. Innen keletkeznek azok az apró civódások, surlódások, lármák, kisebb és nagyobb harcok ország és világszerte.

Akinek szívében Hámáni indulatok és gyűlölségek vannak, akiket szíve kevélységét sok minden, még a legártatlanabb cselekedet is meg-

botránkoztatja, azok gondoljanak Hámánra és az ő sorsának végére. Mert ma is vannak Hámánok, akik ha megharagusznak valakire, dühösségüket éreztetik nemcsak azzal, hanem annak atyjafiával, barátai-val és jóakaróival is. Hasonlók az ilyenek az olyan emberhez, ki egy méhnek csipését az egész méhkason bosszulja meg; odamegy és botjával végig vág rajta, majd felfordítja és a méheket mind maga ellen zudítja. De boldogtalan is az ilyen ember állapota! Mi elfogadjuk a zsidók és a keresztyének testvériségét közös bibliai örökségünk szellemében.

Kezdjünk mindnyájan irtó harcot a gyűlölségek, kevélységek és nagyravágyások indulatai ellen, — mert, ha ezektől mentek leszünk, csak akkor számíthatunk földi és mennyei békére, testi-lelki jólétre, üdvre és örökéletre. F . . s.

REMÉNYSÉGGEL A JÖVŐBEN

1943 évi október 24-én, New Yorkban, a Keleti Magyar Baptista Nőegyletek Konferenciáján, előadta STUMPF Árpádné.

"REMÉNYSÉGBEN lesz a ti erősségetek." (Ésa. 30:15.) A prófétának Isten Sz. Lelkének ihletése által tett kijelentése minden időben megállja helyét. A reménység isteni tulajdonság, égi származásunkról tanuskodó tulajdonságok között, — nincs vigasztalóbb ennél. E nélkül az élet kicsinyes küzdelmek sorozatában állana s nem volna egyetlen sugár, mely beragyogná borus homlokunkat. Csüggedő lelkünk kimerülne a fárasztó, kemény tusában s epedő szomjuságtól gyötörve, roskadna össze az utfélen. Mert, amint a fáradt testet csak a jótékony álom üditheti fel, úgy a kimerült léleknek is csak a remény adhat ujerőt. Jól mondja a próféta: "És megifjodtok erőtokben, szárnyatok kel, mint a sasnak, futtok és nem fáradtok el." (Ésa. 40:31.)

Remény nélkül nincs a földön, ami boldogíthat. A remény a szellem termékenységeinek nemző ereje. A Lélek szomjusága az igazság után. Földi gazdagságok körülvehetnek, de ha nincs szívünkben egy titkos vágy, melyet a remény táp-

lál, mi leszünk aföldön a legboldogtalanabbak. Szenvedhetünk bármennyit, de amíg szíveinkben él a remény, el nem veszünk. A csapások és a balsors lesujthatnak reánk, átgázolhatnak rajtunk, de ha remény van szívünkben, a legázolás után felegyenesedünk, mint vihar után a mezőnek kalászhai.

A remény türelemből van összerakva. — Egy öreg tengerésről olvastam, aki még a vitorlás hajónak volt a parancsnoka és kávérakományt szokott hozni Braziliából. Utazásának egyik legborzasztóbb emlékét így írja le: "Szerencsésen megrakodva, éppen utban voltunk visszafelé. Kedvező szél dagasztotta vitorláinkat s már a tizedik napja volt hogy a nyílt tengeren jártunk. Egyszerre, hirtelen, borzasztó ciklon szakadt ránk. A tengert fenekestől felforgatta s oly örvényt kavart, hogy annak szédítően gyors sodra tajtékká verte a hullámokat. Szerencsére, a mi hajónkat csak a ciklon széle érte, de az is sok volt. Főárbocunkat derékon törte ketté. Leszaggatta az összes hajópárkányzatot. Összeroncsolta a kormányt. Sőt, ami legborzasztóbb, mind a két delejtünket összetörte. Elképzelhetik helyzetünket. Árbóc és iránytű nélkül bolyongni ismeretlen vizeken, vitorlás hajóval. Huszonhárom napig éltünk halálos rettegésben. Nem birtuk volna ki, ha az Isten szívünkben nem gyújt föl reményt. De éppen az a különös, mennél közelebb jutottunk a végső veszedelemhez, annál nagyobb hévvel lángolt fel bennünk a remény."

Igen, ez a remény, árbóc és iránytű nélkül is révbe vezethet. De viszont a tengerészek borzalmainál is rettenetesebb egy reményét vesztett, kétségbeesett szív. A pokolnak rettenetességét az idézi elő, hogy ott többé nincs remény. A pokol kapujára az van felírva, "Belépők, hagyjatok fel minden reménnyel!" Ez a legnagyobb átok, mely karmait a szívbe vághatja s véresen kitépi. Minden reménnyel felhagyni.

Pedig a remény a lélek szárnya, a boldogságnak horgonya, a fájdalomnak vigasztlása, a nyomornak mindennapi kenere. Bölcs Salamon azt mondja: "Mert a jámbor reménye hallhatatlansággal teljes."

A nagy apostol, Pál pedig így szól: "A reménységnek Istene pedig töltöson bé titeket minden örömmel."

Tehát nincs mitől félnünk, rettegünk vagy kishitüsködnünk a jövőbe való tekintésnél. Nékünk bizalommal és reménnyel kell a reánk bízott munkát végeznünk. Ha volt idő, mikor a nőknek kellett, hogy kivegyék részüket a lélekmentő munkából és egy szebb, jobb világ előállításából, akkor az most van. Maga az ország vagy kormány kéri a nőket az ország megmentésére.

De ugyanakkor az Isten is elvárja azt tőlünk.

Débora, a bibliai nők egyike, aki nagy reménnyel ment az ellenség legyőzésére és a remény nem szégyenítette meg őt, — mint győzelmes tért vissza.

Ma már a nők mindenből kiveszik részüket. Már belementek a mechanikai világba is, amit eddig csak férfiak végeztek. Ott látjuk őket a gépek között. Furnak, forrasztanak, inspektolnak és ki tudja még mit nem végeznek.

Mind csak azért, mert remélnék egy jobb jövőt. Remélik, hogy elmúlik e nagy, sötét vihar és jön helyébe a napfény és derű.

Gyülekezeteinkben az ifjak hiányzanak és ezt a hiányt valakinek pótolni kell. Férfiaink tulorákat dolgoznak, kivannak merülve. Tehát mit tegyünk? Elcsüggedjünk? Leereszszük karjainkat? Vagy azt mondjuk, amit Ilyés próféta mondott egykor: "Elég immár az én életem. Uram, vedd el az én életemet!" Nem. Inkább figyeljünk az Ur szavára: "Kelj fel, egyél, mert erődfeltett utad van."

Ezek az üzenetek ma a mieink, testvérnőim. Lépjünk a cselekvés terére, mert amiképpen Isten Esztert felhasználta az Izrael nemzetének megmentésére, éppen úgy akarja Isten ma a nőket felhasználni a világ megmentésére.

Isten mindenkor reménnyel tekintett az emberre, mert mi lett volna, ha Isten azonnal felhagyott volna az emberek iránti reménnyel, ami-

kor az ember az ő magas, dicső trónjáról alászáll és egy kigyó tanácsát fogadja el.

De azonnal tervezi a büntől való felszabadítást és ígéretet teszen az ember megmentésére. Ez pedig Jézus Krisztusban valósult meg.

Tehát nincs oka senkinek fejét lehajtani és semmittévővé válni vagy a reményét feladni. Mikor Nagy Sándor világhódító körutjára indult, hogy boldog Arábia pálmáigetein keresztül Indiáig hordozza győzedelmes csapatát, minden javait szétszította barátai között. Mikor aztán megkérdezték tőle, hogy néki mi marad, a hős így felelt: "A REMÉNY! Ennek lobogója alatt megyek küzdeni." E bölcs mondás legyen ma a miénk is, testvérnőim, és induljunk el a Remény lobogója alatt lelkeket menteni. — A társadalmat, a világot szebbé és neme-sebbé tenni.

A mi reményünk legyen az eszmének diadal útja az örökkévalóság felé. Felzudulhat a vihar ellenünk. Ránktörhet az egész világ. Mi bátran álljuk meg helyünket. Ropoghat, recseghet a sülyedő hajó. Letépheti deszkáit a tajtékzó hullám, de mi odaállunk az árbóc mellé és bizalommal karoljuk át. A mi erősségünk a remény. Halljuk Pál apostolnak bizalmatkeltő szavait: "Mindazáltal intelek, hogy jó reménységben legyetek." (Csel. 27: 22.)

Még csak a börtön falai is nyomhatnak sulyosan, reménységünk onnan is szárnyra kel és kitör abból, ma éppen úgy, mint az apostolok idejében. Pál és Silás éjjélkori imájára válaszul földindulás lön s megnyitak a börtönnek hatalmas ajtai.

Ma is erre van a legnagyobb szükségünk: Imádkozni, remélni, hinni szilárdan Isten ígéreteiben. Igaz, hogy ma már az imaórák nem olyan látogatottak, mint a multban, de kezdjük meg újból. Küldjük a reménynek szárnyain Istenhez fohászunkat. Tartsunk ki a remény mellett, mert vele soha sem fogunk megszégyenülni. (Róma 5:5.)

Végül pedig a reménységnek Istene töltöson be szeretettel, békeséggel és örömmel, hogy reménységben bővelkedjünk a szent lélek ereje által. (Róma 15:13.)

"FÖLSERKENVÉN . . ."

(Márk 4, 39.)

ALKONYBORULÁSKOR a tengerparti népsokaság szerteoszlik . . . Lelkükben gyöngyöznek még a Rabbi gyönyörű szavai Isten országáról. "Későre hajlik az idő, menjünk a vizen tul" — mondja Ő.

Csendesen siklik tova a halászbárka a viz tükrén. Egyszer csak elbujik a sáppadt hold a borus felhők mögé és tombolni kezd a vihar . . . A Mester fáradt feje édesdeden hajlik a bárka mélyén lévő hálókötegre. De a bárka inogni, recsegni, ropogni kezd! Az elemek kinos harcában a tanítványok remegő ajakkal kiáltanak a szunnyadó Mester fülébe: — "Mester, elveszünk!"

Jézus fölserkenvén, — alakja fátylaként világított a fekete éjszakában; — parancsolt a szeleknek: — "Hallgass, némulj meg! . . ."

És ujra csendesség lön. Csodálkozó, áhitatos szemekkel nézik a tanítványok Mesterüket, kinek szelid dorgatóriuma, mint hüs éji harmat érinti füleiket: "Miért vagytok féltelmetesek? . . . Hogy van az, hogy nincs hitetek? . . ."

Mi is evezünk egy másik part felé, új idők bárkájában. Olykor vadul tombol körülöttünk az élet vihara; keblünk, mint tenger, hullámszik kétségbeesetten . . . Imádkozunk, de hittel, a bizalom hangján! . . . Velünk a Mester, ha szunnyadoznak, késnek is szent erői, Ő él és mi el nem veszhetünk! . . .

Fölserkenvén tehát, hirdessük Jézus Krisztust! . . . Építsük Isten országát! . . .

(E.)

K É R E L E M

Ha valaki valahol nem kapná rendesen az Evangéliumi Hirnököt, sziveskedjék egy levelezőlapon azonnal értesíteni a kiadóhivatalt. Mig emberek készítik és küldik széjjel, némi tévedés akaratunk ellenére is könnyen bocsuszhát, amelyet hajlandók vagyunk azonnal orvosolni.

(Szerk.)

RENDEZTED-E MÁR TARTOZÁSODAT? — HÁNY ÉVVEL IS VAGY HÁTRALÉKBAN?

A PÉNZTÁRNOK FEJE RITKÁBBAN FÁJ, HA GYAKRABBAN FIZETSZ.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
7 East Buchtel Ave. Akron, O.

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő—Editor-in-Chief

Rev. Gabriel Petre

350 Austin St. Buffalo, 7, N. Y.

Társszerkesztő—Assistant Editor

Rev. J. S. Fazekas

3803 Walnut St. Philadelphia, Pa.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3, 1879.Accepted for mailing at the special rate
of postage as provided in Section 1103,
Act of October 3, 1917

ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egész évre: \$2.00 Félévre: \$1.00

SUBSCRIPTION FEE:

\$2.00 per year \$1.00 per half year

LECKE A SPONGYIÁRÓL.

A SPONGYIA, vagy más néven szivacs, nagyon hasonlít az emberhez és éppen azért, a vele való foglalkozás, igen hasznos.

Először is a spongyia a tenger sötét, mélységes fenekén terem és valakinek meg kell hoznia az áldozatot: lemenni érte, megkeresni és felszínre hozni. — A bűnös ember eredetileg nem volt a bűn tengerének mélységes fenekén, hanem kivánság és könnyelműség miatt oda süllyedt. Azonban Jézus Krisztus, mint egy önfeláldozó buvár, leszállt a menny dicsőségéből a mélységbe, keresni a bűnösöket és akiket megtalált, azokat felhozni a felszínre. (Luk. 19:10.)

A spongyia, amikor megtalálják, borzasztó piszkos, muszáj teljesen tisztára mosni, mielőtt használnák. — Minden bűnös lelkileg szennyes, tisztátalan, amikor Jézus megtalálja s ő maga mossza meg tisztára. Ha nincs valaki kellően megmosva, nem használható. (I. Kor. 6:9-11; — Jel. 1:5.)

Ha valakinek szüksége van spongyiára, azt csak az üzletben vagy piacon lehet beszerezni annak, aki megadja érte a kívánt árat. — Minden bűnös, aki Isten irgalmában részesült, olyan áron lett megvásárolva, amelyet csak egyedül az Ur

Jézus Krisztus tudott érte megfizetni. — "Nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekről, hanem a drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen Bárányén, a Krisztusén. (I. Pét. 1:18-19.)

A spongyiát valamikor ki kell szorítani szivadni. — Minden hívő csak úgy töltheti be fontos isteni hivatását, ha Isten szent leike által, tele szívja magát a bibliából és személyes lelkitepasztalataiból, isteni dolgokkal és ez által biztosítja Jézus szívében való állandó lakozását.

A spongyiát valamikor ki kell szorítani a piszkos nedvtől, melyet használat folytán vett magába. — Azért kell hűségesen az imaórákat látogatni, hogy Isten kicsavarhassa belőlünk a szennyet, hogy a tiszta nedvnek helye lehessen bennünk. Valamikor a szorongatás fájdalmat is okoz, de mégis lelki javunkat szolgálja. A használatnál is gyengéd szorítást kell alkalmazni a spongyián, melyet a hívőknél leginkább az adakozásban fedezünk fel. Az ember, természeténél fogva, önző, fősvény s csak az Isten lelkének gyöngéd szorítása által adunk a szent célra.

AZ EMBERI SZEM. — "A testnek lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz." (Mt. 6:22.) Midőn Jézus óvja jóindulatból tanítványait a földön való kincsgyűjtéstől és egyben készíti, hogy a mennyben gyűjtésnek kincset, hol a rozsdá és moly meg nem emészti, sem tolvajok el nem lophatják, — céltudatosan akarta őket felmenteni a szükségtelen, hiábavaló gondoktól. Ezt a tanítását illusztrálta a szem fontosságával.

Az orvosi tudomány bámulja a szemet s azt mondja: "A szem Istennek legcsodálatosabb munkája." Jézus szerint pedig lámpása a testnek. Ezen két kis csodálatos golyón keresztül szűrődik be a világosság, ami szükséges boldogságunkhoz.

A szem rendkívül érzékeny és kényes. Azért a jó Isten, védő csontokkal vette körül; szempillát helyezett elébe, mely a veszélytől a golyót igyekszik, minden esetben megvédeni.

Az esetre is intézkedett, ha a vigyázás dacára is, valami idegen elem bele kerülne. A mirigyeken keresztül, vízzel elkezd mosni és addig mossza, míg az el nem távolodik belőle. A szemhártya tíz vékony hártyának az összetétele. A kilenc alsó hártyában 3 millió kis gyűrű és 30 millió kis, pálcaszerű ér található.

Míg a testi szemeinkkel (különösen fiatal korunkban) világosan látunk, addig

lelki szemeinkkel homályos tükör által csupán. A lelki szem érdekessége még az is, hogy inkább mikor idősebbek vagyunk keresztyéni életünkben, — akkor látunk világosabban, tisztábban.

Isten csodálatosképpen intézkedett a lelki látásnál is. Adott egy távcsövet, — vagy meszelátót a mi hitünkben. Ezzel áttudunk nézni a nyomoruságos életen és láthatjuk a jövő hazát, az örök dicsőséget.

A világ nagy baja nem egyéb, mint ez: — Az ördög az emberiséget megfosztotta azon korlátolt lelki látásától is és azt mondja nekik, a lelki dolgokat is testi szemeiteknek látásával ítéljétek meg. — Így lesz az ember hitetlen, istentelen, szálnalmas teremtményévé Istennek.

PÁL APOSTOL HITVALLÁSA

Irta MOLNÁR Károly

ODAÁLLT a hős a királyok elé
Pál apostol, az Ur szolgálja;
Kezein a láncokat viselé, —
Mint monda, — ő mindezt nem bánja.
És beszél, mint soha ezelőtt,
Életével sem sokat törődött.

"Király, óh halljad üldöző voltam,
Bántottam Isten gyülekezetét, —
Ugy tettem én, ahogy tanultam,
Nem értettem az Urnak tervét.
De elhivott az Ur látásban
S én a hívásnak szót fogadtam.

Tévelyegtem, mostan beismerem,
Az ösztön ellen rugódoztam;
De, mióta Jézust megismertem,
Király! — teljesen megváltoztam.
Mesterem engem hamar legyőzött
S az üldözőből lett egy üldözőtt."

"Kivánom, Király és te is, Festus,
Hogy mint én, keresztyén legyetek, —
De, hogy szabadon mozogjatok,
Ily láncokat ne viseljétek.
És azt is, hogy mindenki megtérjen,
Mint én, egy ÉLETKORONÁT nyerjen."

"Adjátok meg mindenkinek mivel tartoztok; akinek adóval, adót; akinek vámmal, vámot; akinek félelemmel, félelmet és akinek tisztességgel, tisztességet." Róma 13:7.

BALOGH JÓZSEF

GYÁSZKOSZORU diszitette Aggmenházunk bejáratának ajtaját, jelezvén, hogy az Otthonban valaki fel van ravatalozva. Ez alkalommal nem egy öreg aggastyán költözött el az élők sorából, hanem aránylag még egészen fiatal ember: BALOGH JÓZSEF testvérünk, az OTTHONNAK VOLT GONDNOKA.

1935 október havában vállalta Balogh t. kedves nejevel az aggmenházi gondnokságot. Nagy élvezettel, kitartással s igazi hűséggel dolgozott mindaddig, míg súlyos betegsége le nem gyengítette. Valahányszor kimentem, mindig munkában találtam s megfigyeltem, hogy munka közben legtöbbször az evangéliumi éneket énekelte. Erős, öblös hangja volt testvérünknek s amikor énekelt, csak úgy zengett az udvar hangjától. Ha bent, az istentiszteletek alkalmával énekelt, mindenkit felülmult hangjával.

Nagyon sokat dolgozott testvérünk, ameddig tehetett. Ezeremester lévén, értett a villanszereléshez is. Bevezette a villanyt az istállóba, a csirkeolák közelébe s a sertésólakhoz is. Akkor nem volt még truckunk, képes volt gyalogolni a két mérföldre eső városba s onnan a hátán hozott vízcsőveket, mert be akarta a munkát fejezni. Az udvaron bokáig érő sárban kellett esős időben járni. Ezt sem tűrte. Mikor már járművet vettünk, nagy fáradtsággal fogott hozzá, hogy az udvart is rendbe hozza. Kavicsot hordott, utakat és ösvényeket csinált minden irányba. A ház környékét földdel feltöltötte. Az istállót kívül-belül rendbe hozta. Nem lehet itt felsorolni azt, amit kedves Balogh testvérünk intézetünkben végzett. Jelszava ez volt: "Ez a ház az Uré és a miénk s amit itt végzünk, azt az Urért és magunkért csináljuk." Sokszor mondogatta: "Én ezt a

helyet nagyon szeretem." S amikor kedves neje a nagy és nehéz munkában elfáradt s egy pár havi pihenőről beszélt, ezt mondván: "Te Józsi, menjünk el megpihenni egy pár hónapra s aztán majd visszajövünk" — felelete egyenesen mindig az volt "Te elmehetsz, én itt maradok."

Elköltözése nem volt senkire meglepetés, mert mindenki, sőt ő maga is tudta, hogy nem sokáig tarthat már az évek óta tartó súlyos szenvedés. Az utóbbi években már nem igen dolgozhatott. Mindig próbálgatta, — mert fájt neki, hogy sok a tennivaló és nincs, aki végezze. Kedves neje, hűséges felesége felmentette minden munkától. Próbálta a lakásban tartani, de alig vette le róla a szemét, — úgy beteg is, — hol a sertések gondozása, hol pedig a vízajtó gépek olajozása vagy pedig, valami más körül lehetett találni. — Megtörtént, hogy eszméletlenül találtak rá valahol az udvaron.

Elhalkult erős hangja annyira, hogy a házi istentiszteleteink alkalmával már csak ajkai mozogtak, hangja azonban már nem volt. Elcsendesedtek a szorgalmas kezek, lábak. Súlyos szervi betegségére kapott egy erős hűlést, ami kétoldali tüdőgyulladásba ment át. Ez rettentő, háromhetes szenvedések között, 1944 január hó 2-án d. e. 11 óra 45 perckor kioltotta hasznos életét és lelke hazament Üdvözítőjéhez.

Sok emberi gyengeségei lehettek, — mint minczen más embernek, de azok mellett, — még a legnagyobb rosszakarat sem tagadhatja, — hogy az Urat, népét, az Ur házat rajongásig szerette. Biztos, hogy hűségének jutalmát az Uról megkapta.

Temetése 1944 január 5-én, d. u. 2-órakor, nagy részvét mellett folyt le. A gyász-istentiszteletet Trshtyánszky T. prédikátor testvér, Aggmenházunk igazgatója végezte Petre M. Albert exigazgató segédletével. A garyi (Ind.) gyülekezet tagjai közül jelentős számban vettek részt. Köztük Kelemen testvérnő is, aki orgonán játszotta a halotti énekek melódiáit.

Balogh József testvérünk született 1884 augusztus 20-án, a Szatmár megyei Sárközujlak községben. Amerikába jött 1904-ben. Megtérése 1911-ben történt Scranton, Pa.-ban, hol néhai Zboray László prédikátor merítette alá Krisztus példájára.

Gyászolja kedves hűséges felesége, özv. Balogh Józsefné, ki hosszantartó betegségében, utolsó percéig nagy áldozattal állt. Kedves leánya, Mariska, férjezett

Holland Emilné; kis unokája, a 7-éves Sherwood és veje, Mr. Holland Emil. — Gyászolja Aggmenházunk összes lakói, az új igazgatóval; a Verhovay Segély Egylet nagy tábora és a detroiti gyülekezet, amelynek az utolsó években hűséges tagja volt. Emléke legyen áldott.

Balogh testvér, Isten veled!

A. M. P.

HIT ÉS CSELEKEDET

NEM volna annyi ellensége a Krisztus tanának, — úgy mondja egy misszionárius, — ha ezen tanak vallóin több és több nyoma látszana a tan alapítójának. Ha egy régi pénzről már egyszer lekopott a felirat, a cimer, hogyan állapítható meg az értéke? Lehetetlen dolog megismerni ennek a pénznek a valódiságát is.

Egy alkalommal jött hozzám egy asszony, aki az igazságot kereste, ezzel a kérdéssel: hogy én mondjam meg neki azt, mely vallásfelekezett az, amely legjobban egyez a Krisztus tanaival? Mert már oly sokféle ismert vallás van és mindegyik azt állítja, hogy az az igazi. És én rövidesen azt a feleletet adtam rá, hogy a sok közül válassza ki azt, amelyik a legtöbb szeretetet neveli az ő kebelén és amelynek tagjai is csupán szeretetben élnek; mert az Isten-szeretet és, aki szeretetben marad, az Istenben marad. (I. Ján. 4. r. 16 v.) Ő hálás lett irántam ezen rövid kis felvilágosításért.

Mai korban már majdnem egészen jelentéktelenné vált a keresztyén-ség gyűlöli előtti ez a szócska: — "Ime, mely igen szereti őt!" — ez nevezetes volt az első keresztyén-ségről és az egyedüli oka, hogy a mai keresztyénség kezdi veszíteni az Ő fényteltjes szeretetének erejét. És, ha már egyszer megszűnt a szeretet működése a keresztyénségben is, akkor nem lehet többé vonzó ereje. Figyeljétek csak: hiszen a hasznavehetetlen eszközt is elvetik már az ócskavas közé.

Tudjuk azt, hogy a tettett szeretet nem használ semmit sem és nem is egyezhet az Isten szent Lelkének működésével. Nem lehet vele semmiféle összeköttetésben. Ez a tárgy foglalta le gyakran mi Urunk Jézusunkat is. Ezért a hitnek mindig élő hitnek kell lenni, mert máskü-

lönben nem állhat meg az Isten előtt. A hit kétféle. Bár az emberek azt állítják, hogy sokféle hit van. — A két hit pedig abban különbözik egymástól, hogy egyik az Istentől van, a másik az ördögtől.

Az Istentől való visz a tűzpróbán keresztyül, — az utóbbi azonban minden próba előtt megtorpan, — mert fél az igazsággal szembeszállni. Jakab apostol azokra mutat rá, akik dicsekednek azzal, hogy nekik is van hitük Istenben. Ő tőle van törvényük és parancsolatuk, de attól távol vannak, hogy azokat be is töltenék. "Én is keresztyén vagyok, mert hiszek Istenben" — mondják, de hogy az szeretet nélkül, annak gyakorlása nélkül van, azzal nem törődnek. Pedig a hitük enélkül, — halott hit. Egy álló víz, amelyik nem folyik, nem hajthat malmot soha. Ehez élő víz kell, amely erős mozgásban van. Ha valaki hitének nincs ilyen életeréje, akkor a hite nem is él és nem is lehet képes Isten parancsolatait gyakorolni.

Ugy higgyetek hát az Urban, hogy a hitetek éljen. Olyan cselekvésekben éljen, amilyenekkel Jézus cselekvéseit folytathatjátok. Első sorban a szeretet gyakorlásával.

P. H.

A lelkiismeret hangja.

Hallottátok-e már annak a nagy órának verését, amely New Yorkban a Trinity templom tornyán van? Délben az üzleti lármá és tolongás miatt csak azok hallják, akik közelében tartózkodnak. De, ha a napi munka befejeződött és New Yorkra az éj csöndje száll, akkor ütését — mérföldnyire is meg lehet hallani.

Igy van ez a bűnbánat nélküli ember lelkiismeretével is. Mindaddig, míg erőben, egészségben dolgozhatik, nem hallja. — De eljő a nap, amikor a világtól visszavonult, a halállal szembe kell néznie; akkor a lelkiismeret komoly hangja fog fülébe csengeni s ha bűneit meg nem bánta, nyomorúság s csatlódás lesz lelkének osztályrésze!

Ha az Evangéliumi Hirnököt szereti, mondja meg ismerőseinek és kérje őket előfizetésre. Ha pedig a lapban valami ellen kifogása van, azt mondja meg nekünk!

ABRAHAM LINCOLN

BEHOLD the man! The Saviour of his state.

The frontier woodsman of our Middle West,

The graceless swain, as histories attest,

Selected, chosen by mysterious fate To be the leader of the strong, the great —

The master builder, whom we love the best

Because his plans were wiser than the rest,

Because his heart was more inviolate.

Shambling, he comes; uncouth in outer form

And yet possessing graces few have known.

Patience, forbearance, courage of the storm;

Espousing right, as lovers would their own.

Lo! there he stands, by weight of sorrow bent,

That nation's pride — our martyred President.

By W. C. WAKELEY

RÁGALMAZÁS.

A rágalmazás kigyómarása ellen nem létezik orvosság. Rágalmazás! A gyáva bosszuja, a tettetés fegyvere. Ha az emberek gonoszat mondanak felőled, akkor úgy élj, hogy senki ne higgyen nekik. A régi időkben a rágalmazók homlokára, tüzes vassal bélyeget sütöttek. Némely ember részéről, a rágalom épp úgy lehet nagy ajánlólevél, mint mások részéről a dicséret. Rágalmakat a nemes szellemek nem vesznek figyelembe; csak a nemtelenek adnak annak hitelt. — Óvakodjunk, hogy ezen szövetséghez, amelynek címfelirata ez: "Rágalmazók." — soha ne tartozzunk.

EAST 79th and GRAND SERVICE STATION

Tire — Battery — Sales & Service
Irja fel címünket és telefonszámunkat, keressen fel mielőbb, parancsoljon és mi örömmel állunk szolgálatára
TOMORY és KLIMEK
2749 East 79th St., — Cleveland, O.
Tel. ENdicott 9463

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

BÉKEVÁRI BAPTISTA GYÜLEKEZET

A karácsonyi ünnepeket a jó Isten szépé és kellemessé tette. Nem hiába jöttek az üdvözetek, a szélrózsa minden irányából. Első nap szépszámu hívőcsereg jött el. Az imaórát Katona József testvérünk készséggel és szeretettel végezte. Az ünnepi beszédet a gyülekezet prédikátora tartotta. Témája volt: "Az igazi jelentősége karácsonynak." Az ünnepi jelszót, amely általánosan ez: "Boldog karácsonyt kívánok!" — kicseréltük, mivel számtalan sok anyának úgy sem lesz boldogsága, amíg bevonult fiaikat a gyülekezetben nem láthatják. Így az időszzerű köszöntés az volt, hogy: "Neféljete, mert ma született meg néktek a megtartó, a Dávid városában." Ez inkább nyugtat, békít és biztat, mint bármi más.

Második nap volt a gyermekek ünnepe. Az ünnepélyt Gerő Károly testvér nyitotta meg imaórával, ki a tisztelet elvégzése után, a Mikulásnak a szerepét is betöltötte. Voltak szavalkozások és énekek, különösen az újonnan alakult, fiatalokból álló énekkarunk, amelynek alapítója és vezetője Mentő testvér, emberségesen kivette részét a működésből. A prédikátor témája ez volt: "Kérdezősködés Jézusról."

Karácsonyunk alig múlt el, még ki sem pihentük, — december 28-án a gyülekezet egy születésnap ünnepélyt rendezett a prédikátor nejeének. Az ünnepelt nem sejtett róla semmit sem mindaddig, míg a hívek el nem jöttek. A prédikátor lak úgy megtelt néppel, hogy állva is alig fértünk. Azonban csak a reggeli órák üritették ki a lakást a vendégektől. A nőgyűlet gyönyörű ajándékot vett, ugyancsak egyesek. Amikor az ünnepelt testvér kibontotta a csomagot, egy jónagy asztalra még rá sem fért. Ezután felvágta a nagy születésnap tortát, amellyel úgy jöttek be a nők, mint Mária Pócsra szoktak menni. Énekelve. És lehelyezték az asztalra, amelyenél Mrs. Mentő ült. Elfelejtethetetlen ünnepély volt ez, amelyért háláljuk Urunkat, ki oly jó hozzánk, hogy nap-nap után érezhetjük kegyelmét.

Óév estéje itt is örömteljes, mint bárhol, különösen ez éven, mivel hihetetlen jó időjárásunk van. Még hó sincsen. Meleg van. Élvezet a menés, az utazás. Már attól félünk, hogy ki sem szánkózhatjuk magunkat. Így, ez estén is megtelt az imaházunk hallgatókkal. Este 9-től reggel 1-óráig időztünk az Ur lábainál. Mind áldott óra az, amit a térdeinken töltünk.

Az Újév első hetét imádkozással töltöttük el. A hívők az ereje az imában rejlik. Több házban tartottunk már e télen összejövetelt, ami nem kis vállalkozás a befogadó testvérek részéről. T. i., ahol tisztelet tartatik, ott kávézás is van. Ma

még a cukor szűkön van, hijába próbálom leszoktatni a testvéreket minden módon erről az ősi békevári szokásról, hát csak nem lehet. Így imádkozunk és ima után, eszünk. Már agyon vagyunk etetve. Diák koromban jó lett volna abból a sok kolbászból, amely itt terem, — nem gondolod, Simon János testvérem? Tehát áldás van minden oldalon. Hála érte az egek Urának.

A mi gyülekezetünkben a konvenciói évet vesszük igénybe. Így, január 1-én — semmi leszámolásunk sincsen. Azonban, hadd említsem, hogy 1943 május havában megkezdett imaház alapunkra, ez ideig 1,000 dollár folyt be. Többben nekem már ígéretet tettek a testvérek, ami már az ezer dolláron felül van. A hívó szava pedig áll. Így, ha ezeket számba vesszük, vagy kétezer dollárunk van ezideig, ami itt, Békeváron, a testvérek zsebéből folyt be. Az imaházunk rozoga, nem ér semmit, mint épület, persze, ha leégne, még melege, azt éppen adna. Így, tervünk az, hogy amilyen hamar csak tehetjük, építeni fogunk. A hangulat az, hogy tavaszon már hozzá fogunk. Persze, még idáig a kormány engedélye nincs meg és így nem vagyunk biztosak benne, de imádkozunk az ügyért és hisszük, hogy Urunk minden akadályt elhárít. Tehát kérjük a testvéreket, hogy imádkozzanak az ügyünkért és, ha lehet, dolgozzanak is. A Lethbridgei imaházunk már tető alatt van, amely épületre egypáran adtak az Egyesült Államokból is, amelyért fogadják köszönetünket.

Nyugatkanadából keletre ugrok. Az ősz folyamán Wellandon jártam. A testvéreink elég jól vannak. Boldogság volt őket viszontlátnom. Igazán igen jól éreztem magamat a kedves testvéreim körében, de úgy vettem észre, hogy ők is. Egy vasárnapot akartam ott tölteni csupán, de a szeretetük oly nagy volt, hogy egy hétig kellett ott időznöm. Tehát egy hétig evangelizáltunk és az utolsó estén 7 drága lelket merítettem a hullámsírba, amelyért áldva és dicsérve legyen az Urnak szent neve. Adja az Ur, hogy az új palánták megerősödjenek. A testvérek nem lankadnak, hanem dolgoznak. Mióta eljöttem, — prédikátoruk nem volt. Így a prédikátor fizetésének terhe nem nyomta őket és mivel az adakozásban éppen olyan hűek maradtak, mint régen, így az imaházukat szépitették és talán már ekkorra adóságukat is kifizették. A testvérek ezért a munkáért és összetartásért, dicséretet érdemelnek.

Torontóban is jártam. Láttam kedves kis imaházukat, amelyet nagy gondnal és

Ha az Evangéliumi Hirnököt szereti, mondja el ismerőseinek és kéri őket előfizetésre. — Ha pedig a Lapban valami ellen kifogása van, mondja meg csak nekünk.

vigyázattal takarítanak. Sajnálom, hogy, ha megígertem is, hogy ott is időzni fogok és még sem időzhettem. Nem azért, hogy a testvéreket nem szeretem, hanem a körülmények olyanok voltak, hogy egyáltalán nem maradhattam tovább. Az Ur legyen a kedves testvérekkel ott és mindenütt!

Mentő Gábor.

CHICAGO, ILL.

Az 1943-ik esztendő részünkre próbákkal teljes, boldog és szomorú év volt. — Örömeinket igen hirtelen szomorúság váltotta fel, midőn ifjainktól bucsuzni kellett. Az elválás minden esetben nehéz volt, de fiamnak ezen szavaiban, igen sok vigasztalást talállok: "Ne bánkódjál értem anyám, mert az én életem az Isten kezében van, ha szárazon, vizen vagy levegőben is vagyok. Csak imádkozzál értem!"

A múlt évben négyen fogadták el kereszttségben az Urat és már az új esztendőben is volt kereszttségünk. Az utóbbiról szeretnék egykissé bővebben írni.

Sokan hallottak testvéreink közül a Burnside városrészről. Ez egy nagy terület, ahol igen sok magyar lakik. Már évek óta hallottuk a "macedoniai" hívást, hogy jöjjünk át ide és legyünk segítségére valakinek. Azért, engedve az Ur lelkének és munkánk eredményeül 3 megtért lélek fogadta el itt az Ur Jézust.

Többek közt egy nővel találkoztam, kit ezelőtt 25-esztendővel hívtam el az imaházba és az ének oly hatással volt rá, hogy most is emlékszik ezen szavakra: "Dicső, dicső lesz majd életünk, ha a bűntől mentve felmegyünk." Majd az éneket emlékében annyira felújítottuk, hogy ma már ő is hűségesen tanuskodik családjában az Ur Jézus Krisztus szeretetéről.

Nagyon sok élvezetet talállok a Christian Service állami munkában is. Sok alkalom van a katonák között bizonyosságot tenni Jézus Krisztusról és bőséges tapasztalatokat nyerek. A sok közül egyet megemlítek:

Amint szolgáltuk ki őket frissítőkkal, így szóltam hozzá: fiam, (son.) Amint felfigyelt, mingyárt észrevette ruhámon a csillagot s készséggel beszélgetésbe bocsátkozott. Én pedig minden igyekezettel azon vagyok, hogy az Ur Jézust, mint jóbarátot mutassam be neki. Bámulatosan sokan alázzák meg magukat és fogadják el az Urat. — Mindenekért az Uré legyen a dicsőség és a hála.

Fülöp Lajosné.

DETROIT, MICH.

Örömmel jelentjük kedves testvéreinknek, hogy a karácsonyi és újévi ünnepek alkalmával a jó Isten kegyelmének áldott esőjével öntözte lelkünknek talaját. Szép volt a vasárnapi iskolánk karácsonyfa ünnepélye, melyen sok szép alkalmi előadás hangzott el. Szép volt az évszázó istentiszteletünk és programunk is, mely-

nek során, nagyon sokan bizonyosságot tettek az Uról. Meghatóak voltak az új esztendő első percei, amidőn az Isten házában térdeinkre hullva imádtuk az időkefeletti Mindenható Istent. Áldásos volt az esztendőnek első vasárnapja is, amidőn gyülekezetünk pásztorán keresztül hangzott az Istennek utasító és irányító szava.

Nagyszerűen sikerült az imahét is, melyen sok áldásban volt részünk.

Gyönyörű volt az év második vasárnapja is, amelynek délutáni óráiban tartotta gyülekezetünk az elszámoló és tisztujtó nagygyűlését. Amidőn meghallgattuk a különböző jelentéseket is. Gyülekezetünk pásztorja is hozta évi jelentését, amit a gyülekezet élvezettel hallgatott végig. — Jelentésében a következőket sorolta fel:

1. Gyülekezetünk az elmúlt esztendőben szeretetben és békességben élt és dolgozott.

2. Fáradozásának gyümölcse volt a husvét alkalmával az a 25 lélek, akikkel gyülekezetünk tagsága megszorodott. 19 kereszteléssel és 6 tapasztalat után csatlakozott.

3. Nagy áldásnak tekintjük azt is, hogy az elmúlt év tavaszán megégettük az adóságleveleinket.

4. Gyülekezetünk pásztorja lelki győnyörűséggel jelentette azt is, hogy a gyülekezet minden egyes organizációja építő munkát végzett.

E négy pontban megtett és körülírt beszédét a gyülekezet elfogadta, de mielőtt befejezte volna, kihangsúlyozta, hogy ez évben tovább kell menni. Sok munka van még, amit az amerikai magyar baptistáknak kell ebben az országban elvégezni. — Megemlékezett hatonafiainkról s azokról, akik a kormány szolgálatában vannak. — Fáj, hogy nincsenek közöttünk. Nagyon nélkülözzük őket. De addig, míg vissza térnek, úgy kell, hogy dolgozzunk, ahogy birunk. Tegyük meg a legjobbat ebben az évben is, — mondotta.

Gyülekezetünk az elmúlt évben, halálessettel csak egy tagot veszített. Névszerint: Lang György testvért, akit a jó Isten hosszú élettel áldott meg. Az öregség már annyira legyengítette, hogy az utóbbi években állandóan ágyban feküdt. Soha nem panaszkodott. Azt mondogatta mosolygósan: "Nem fáj semmi." Az évekig tartott betegsége alatt sokszor érte gyengébb szélhűdés, de sokszor ki is heverte, míg aztán végre, június 11-én, örökre lehunyta szemeit.

Kedves öreg ember volt Lang testvér. Valahányszor elmentünk vigasztalni vagy az Urvacsorát vittük el részére, — mindig ő vigasztalt meg minket. Szeretett nagyon énekelni. Az énekeinket kívülről tudta. Egyik kedves éneke volt: "Mint a szép hives patakra . . ." A másik: "Egy drága kincsem van nekem, a szép, igaz remény." Amikor a háznál istentiszteleteket tartottunk, az énekeket mindig ő kezdte.

Az Urat nagyon szerette s az Ur által is

részére elkészített helyet gyakran emlegette hosszantartó betegsége alatt.

Temetése 1943 június 14-én volt Molnár János temetkező kápolnájából és a templomból. Gyülekezetünk pásztora a gyásztisztiszteleten prédikált: "Most bocsájtod el, Uram, a te szolgádat."

Gyászolják: kedves felesége, özv. Lang Györgyné; leányai: Ilonka és Piroska; fia, Dezső; unokája, Maynod Róbert. Az Ur vigasztalja meg a gyászoló szíveket.

Lang György testvér, egykor találkozni fogunk!

A. M. P.

NEW CASTLE, PA.

Egy nemvárt szomorú hír érkezett december 29-én Koch Sándor tv. és családjához, mely tudtukra adta János fiuknak, olaszországi ütközetbeni hősi halálát. A szomorú hír futótüzként terjedt városunkban, a magyarság között. Gyülekezetünk tagjai pedig együtt gyásztak és sirtak a megsebzett szívű szülőkkel. A prédikátor tv. összeszedte minden testi és lelki erejét a vigasztalásra. Imádkozott értük. Együtt sirt velük.

Január 16-án egy emléktisztisztelet formájában is igyekeztünk a szülőket és a család tagjait vigasztalni, szép számú nép jelenlétében. Szív nem maradt megindulás nélkül és szem szárazon, mikor a prédikátorné tv. felállott ezen szavakkal: "Itt állok, mint azon édesanyák egyike, akik a szolgálati zászlóra csillagokat rakunk fiaink részére. Most pedig az első arany csillagot kell rajta elhelyeznünk egy hős emlékére."

Az amerikai zászló alatt egy katona állott, míg a keresztyén zászló alatt, Ambrosius Viola fehérben. Majd az alsó teremben Ambrus tv. és fia, egymás után megfújták a trombitát, mélabus hangon. Jeladásra a közönség feállt s ifjaink szalutálva hallgattak.

Göncy György tv. a gyülekezet nevében szólt; Balogh Pálné a nőegylet nevében; Balogh Péter a család nevében — angol és magyar nyelven; Botka Irénke az ifjuság nevében; Bara Margit saját költeményével, a vas. iskola nevében és Bara Etelka pedig az énekkar nevében, — énekszóval nyújtottak vigasztalást a gyászba borult családnak. Botka préd. tv. Zsolt. 112:1, 6. — Jer. 31:15-17; Pél. 7:1. — alapján tartott vigasztaló beszédet.

Ifj. Koch János tv. 1920 január 11-én, New Castle, Pa.-ban született. Szent keresztség által 1932-ben, pünkösdi napján. lett tagja gyülekezetünknek. Hűséges és igen tevékeny tag volt. Példás életével, az ifjak között előljárt. Katonai szolgálatra 1942 novemberében vonult be. 1943 áprilisában Európába vitték. Szép levelei bizonyítják, hogy rendületlenül bizott az Urban.

A jóságos Isten adjon vigasztalást a szomorodott szívű szülőknek és rokonoknak. Lesz még boldog viszontlátás ott, ahol

nem lesz sirás vagy elválás. "Mert, aki hiszen az Urban, ha meghal is él." (Ján. 11: 25-26.)

Szövetségnap. — Éppen a gyásznapiokban jan. 21-én vezérelte az Ur két hű szolgáját közénk. U. m. Tatter Vilmos és Vér Ferenc préd. testvéreket. Igazán rendkívül jó szolgálatot tettek Isten szent ügyéért közöttünk. Tatter tv. mély lelki tanítást adott Isten szeretetéről és a jóhívók életéről. — Vér tv. pedig a sáfarkodásról beszélt nagy szaktudással és bölcsességgel. Megértettük kötelességünket egymással, intézetünkkel és irodalmunkkal szemben. Majd rövid eszmecserét tartottunk közös problémáink felett. Testvéreink kérdeztek és vendégeink, isteni bölcsességgel feleltek.

Szomorúságunkban is nagy örömről szolgált vendégeink látogatása. Egy tv. ezt a megjegyzést tette: "Ezelőtt régen kellett volna ilyen körutat tenni!"

Sajnálattal, nagy vendégeink, másnap kora hajnalban már utban is voltak a következő gyülekezet felé. — Hisszük azt, hogy gyülekezeteink igen sok áldást nyernek ezen látogatás által.

Botka József.

ÉLETJEL OREGONBÓL.

Dobra János tv. és családja, néhány évvel ezelőtt Cleveland, O.-ból költözött át Hillsboro, Oregonba. Lapjaink és levelek folytán fentartják velünk az összeköttetést. Ott helyben pedig, az angol baptista gyülekezetnek a tagjai. Most többek közt, ezeket írja Dobra testvér:

Három szép fiukat hívták be az ország szolgálatára. Az idősebb Gábor János, ki a tengerészeknél, a U. S. S. Hornet-n nevű hajón teljesített szolgálatot és hősi halált halt 1942 okt. 26-án. Mátyás Gyula pedig a U. S. S. Tennessee-n ugyancsak tengerész. A hajón organizáltak egy 20-tagból álló kis gyülekezetet és rendes, — mindennapi, — félórás istentiszteleteket tartanak. Örömmel írja haza a fíu, hogy ők nemcsak Uncle Sam-nek, de egyszersmind, Jézus Krisztusnak is szolgálnak. A gyülekezet folyton szaporodik és az érdeklődés fokozódik a katonák között.

Igazán gyönyörű dolog, mikor a fiatalok a lelki dolgokban s nem pedig a világ szennyes gyökereiben keresnek örömet.

A harmadik fíu, Ferenc Jenő pedig a "North Western Bible Seminary-n" — Minneapolis, Minn.-ban, — készül a lelki munkára.

Ez különösen örömet nyújt nekünk, hívőknek, hogy még mindig kerülnek közöttünk olyan fiatal emberek, kik készséggel hozzák meg az áldozatot az Ur szent ügyéért. — Egyébként pedig Ferencnek sok sikert kívánok és a boldog szülőknek gratulálók derék gyermekeikért. P. G.

"SENKINEK SEMMIVEL NE TARTOZZATOK..." (Róm.13:8)

PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Alexander KINDA
357 Alpine Street,
PERTH AMBOY, N. J.

SZÖVETSÉGI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Arthur STUMPF
14. Silliman Ave.,
BRIDGEPORT, CONN.

MENHÁZI ÉS ÁRVAHÁZI:

Rev. Frank VER
818 N. Broadway
DAYTON, OHIO.

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOKA:

Mrs. Michael Major
38 Hartwell St.,
NEW BRUNSWICK, N. J.

Szilárd, megbízható, előkelő, demokratikus, magyar betegsegélyző és életbiztosító társulat, amelyhez bizalommal fordulhat mindenki.

R Á K Ó C Z I SEGÉLYZŐ EGYLET

624 Bostwick Ave.
BRIDGEPORT, CONN.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság szolgálatára

3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.
Telefon: MErose 3075-3076

ELSŐ MAGYAR TEMETKEZŐ VÁLLALAT

FRAZON & YELENIK

519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRAZON, Licensed Mgr.
Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak